

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К.бр.394/17
ул.Катанићева бр.15
Дана 05.12.2018. године

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Зорана Ђорђевића, председника већа, и судија поротника Светислава Ђинђића и Десанке Драгићевић, чланова већа, са записничаром Јеленом Радовановић, у кривичном поступку против оптуженог Зорана Конатара, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези чл.30 КЗ и др., по оптужници Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.315/17 од 21.08.2017. године, на главном претресу одржаном 27.11.2018. године у присуству заменика јавног тужиоца Александре Грбовић и оптуженог са браниоцем адв.Мирославом Ђорђевићем, једногласно је донео, а дана 05.12.2018. године, објавио следећу

ПРЕСУДУ

Оптужени Зоран Конатар, [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

КРИВ ЈЕ

што је:

Дана 30.04.2017. године, око 20,30 часова, у Београду, у ул.Ђердапској бр.19, у вворишту ОШ "Душан Дугалић", у балону за мали фудбал "Златна лопта", ватреним оружјем непознате марке, калибра 22LR (5,6 mm), које је неовлашћено носио, покушао са умишљајем да лиши живота оштећеног [REDACTED] при чему је био у урачунљивом стању, на тај начин што је за време одигравања фудбалске утакмице између тимова "Гаучоси" и "24", у којој је оптужени учествовао као играч – капитен тима "Гаучоси", док је оштећени посматрао утакмицу као навијач тима "24", због одлуке фудбалског судије, најпре дошло до вербалног

сукоба између оптуженог и оштећеног, након чега је оптужени привремено напустио лице места, те се након 10-20 минута вратио до балона и са спољне стране трибина пришао оштећеном, који је у публици посматрао утакмицу, где је у оштећеног из непосредне близине испалио два пројектила из ватреног оружја калибра 22LR (5.6 mm) и том приликом оштећеном нанео тешку телесну повреду опасну по живот у виду устрелне ране у пределу леве стране грудног коша и трбуха са изливом крви у трбушну дупљу, оштећења слезине, желуца и III и IV сегмента јетре, након чега се удаљио у непознатом правцу, свестап свога дела, његове противправности и желећи његово извршење,

- чиме је извршио кривично дело убиство у покушају из чл.113 КЗ у вези чл.30 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ,

па му суд применом напред наведених законских одредби уз даљу примену одредби чл. 4, 42, 45, 54 и 60 ст. 1 КЗ, претходно

- за извршење кривичног дела убиство у покушају из чл.113 КЗ у вези чл.30 КЗ, утврђује казну затвора у трајању од 6 (шест) година,
- за извршење кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ утврђује казну затвора у трајању од 2 (две) године,

и применом одредби чл.60 ст.2 КЗ и 63 КЗ

О С У Ћ У Ј Е

на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година, у коју казну му се има урачунати време проведено у притвору почев од 05.07.2017. године, када је лишен слободе па до 27.04.2018. године, време на издржавању мере забране напуштања стана почев од 27.04.2018. године до 22.05.2018. године, време проведено у притвору од 22.05.2018. године, па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција.

На основу чл.258 ст.4 ЗКП оштећени [REDACTED] се ради остваривања имовинскоправног захтева упућује на парнични поступак.

Оптужени [REDACTED] се обавезује да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 134.479,68 динара, а на име паушала износ од 10.000,00 динара, а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Образложење

Оптужницом Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктo.бр.315/17 оптуженом Зорану Конатару стављено је на терет извршење кривичног дела убиство у покушају из чл.113 КЗ у вези чл.30 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ.

Оптужени Зоран Коштар се у истражном поступку 05.07.2017. године, користио законским правом да се брани ћутањем, док је на припремном рочишту од 26.02.2018. године, изјавио да извршење кривичног дела из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ у потпуности признаје и да у том смислу чини неспорним све наводе оптужнице, док извршење кривичног дела из чл.113 КЗ у вези чл.30 КЗ негира. Објаснио је наиме да није хтео да лиши живота оштећеног већ само да га заплаши при којој одбрани је остао и на главном претресу од 30.03.2018. године. Наиме, тог 30.04.2017.године, негде око 20,30 часова, почела је финална утакмица између "Гаучоса" чији је он капитен и екипе "24". Врло брзо досуђен је пенал у корист његове екипе из ког су затим дали гол. Одмах по досуђивању пенала, публика је почела да негодује, да провоцира, псује и вређа момке из његове екипе. Убрзо након тога судија је потпуно неосновано досудио прекршај у корист екипе "24". Око тога је настао нови инцидент, он је као капитен покушао да протестује код судије што судија није дозволио тако да му је дао црвени картон. То га је још више разбеснело. Публика је кренула да улази у терен тј. навијачи екипе "24" почели су све да их вређају и провоцирају на терену. Иначе када му је судија дао црвени картон, био је изреволтиран али није имао било какав физички сукоб већ је једноставно отишао до свлачионице с тим да је саиграчима рекао да неће настављати да играју утакмицу. У свлачионици је обукао прслук, а након тога сео у ауто и кренуо ка кући. Док је возио ка кући, неко из екипе га је позвао и рекао му да мора да се плати закуп сале и голама, ког су ангажовали. Пошто је он капитен, новац који је прикупљен био је код њега тако да је решио да се врати назад. Када је стигао, паркирао се и кренуо ка свлачионици. Ишао је стазом која пролази поред трибина. Иначе он ошт. уопште не познаје, са њим никада није имао било какав контакт или сукоб. Једино што му остало у сећању је да је оштећени био један од најбучнијих током инцидента који је описао. Док је ишао ка свлачионици чуо је да је неко довикнуо нешто у смислу "сво га долази". У том тренутку видео је да стоји на трибини, а у следећем моменту и да помера ту мрежу или завесу и креће ка њему. Стекао је утисак да оштећени хоће да га нападне јер је прескочно маргинелу, односно неку врсту оgrade између трибине и те стазе. У том тренутку извадио је пиштољ, који му је био у џепу. Хтео је само да уплаши оштећеног, није хтео да га убије. "Опалио је у његовом правцу али у правцу његових ногу". Колико се сећа "пуцао је навијаче" али стицајем несрећних околности оштећени је баш у том тренутку скочио са те маргинеле и зато је погођен у стомак. Оштећени је пао након тог што је он испалио први метак али је сумњао да је погођен јер је врло брзо устао и поново кренуо ка њему због чега је у његовом правцу испалио још један метак. Сигуран је да је тај други метак испалио навијаче односно према земљи, а не у оштећеног. Није знао да је први метак погодио оштећеног, то је схватио тек касније. Тврди да није хтео да убије оштећеног и да уопште није хтео да пуца у њега, само је хтео да се одбрани односно да га одврати да га нападне.

Пиштољ који је критичном приликом користио није његов али се стицајем околности нашао код њега. Наиме, 15-20 дана раније његов рођак из Црне Горе дошао је на прославу рођења сина његове сестричине и из тог пиштоља је пуцао на паркингу испред његове куће. Те вечери је покушао да објасни да у Београду "не може да шенлучи јер носи пиштољ без дозволе". Обзиром да је у међувремену доста попио, пре него што су кренули на славље, успео је да га наговори да тај пиштољ не носи са собом и да га остави код њега у стану. Након те прославе се није вратио код њега јер је дошло до измене плана тако да се са родбином вратио за Црну Гору и тако је тај пиштољ остао код њега у кући. Не зна које марке је тај пиштољ био. Пошто има малу децу у кући, морао је да склопи тај пиштољ негде док га не врати. На крају је решио да пиштољ стави у џеп тог прслука, који је врло ретко носио. Тог дана када је пошао на мали фудбал, заборавио је да је пиштољ у џепу прслука то је схватио тек када је дошао до балона, пре почетка утакмице. Прслук са пиштољем је оставио у свлачионици која се увек закључавала док су на терену.

Додао је да му је жао што се све то десило и да се искрено каје.

Одговарајући на питања свог браниоца, оптужени је изјавио да [REDACTED] пиштољ испразнио пре славља, тако да су и пиштољ и муниција остали ту у соби на полици. Сећа се да је након тога изашао из собе и да након тога када се вратио у собу пиштољ више није био на столици. Колико је схватио, тај његов рођак је напунио пиштољ и онда су се њих двојица расправљала и на крају је успео да убеди [REDACTED] да пиштољ остави код њега у кући. Такође, одговарајући на питања браниоца, додао је да се након телефонског позива вратио у балон да би платио салу и голмана као и да би узео торбу са стварима која му је остала у свлачионици кад је из ње изашао љут и револтиран кренуо кући.

На постављења питања заменика јавног тужиоца, оптужени је изјавио да не може да објасни зашто одмах са собом није понео торбу из свлачионице наводећи да то "највероватније" није урадио "зато што је био љут и револтиран" па је на то и заборавио, а могуће је и да је тада другачије размишљао јер се сећа да је судија рекао да ће избацити навијаче из сале, па је могуће да је у том тренутку можда и планирао да се врати да настави утакмицу. Поводом питања заменика јавног тужиоца зашто пиштољ није оставио у ауту када је схватио да пиштољ у прелуку, оптужени је одговорио да је мислио да су се већ сви разишли и да нема више никог у балону и "да зато није ни размишљао о томе да пиштољ остави у колима већ је остао у јакни". На питање из ког разлога није пуцао у ваздух уколико је имао намеру само да заплаши оштећеног, оптужени је одговорио да не може да објасни зашто није пуцао у ваздух. Да је оштећени повређен, сазнао је можда неких сат времена након што је напустио балон. На питање заменика јавног тужиоца зашто се није сам јавио полицији и шта је урадио са пиштољем, оптужени је изјавио да се након догађаја консултовао са адвокатом и да је очекивао сам да ће га полиција позвати али то се није десило наводећи даље да је пиштољ расклопио и његове делове побацио на више различитих места. Даље је навео да је након тога његов адвокат контактирао тужилаштво у које су заједно отишли 5. јула, тада је и ухапшен.

Одговарајући на питања председника већа, оптужени је изјавио да у моменту када је кренуо ка њему и прескочио ту оградицу, њему није ни претио, није га ни псовао нити вређао али је он без обзира на то, имао утисак да оштећени хоће да га нападне. Такође, навео је да је оштећени доста нижи од њега и да је у односу на њега физички супериорнији. Објаснио је да се због понашања осталих навијача, једноставно уплашио мада није спорно да је само оштећени кренуо ка њему.

У завршној речи заменик вишег јавног тужиоца Александра Грбовић навела је да сматра да су наводи оптужнице у потпуности доказани. Сматра да суд не треба да прихвати одбрану оптуженог јер је иста евидентно исконструисана са намером да се његова одговорност умањи или искључи што произлази из чињенице да је одбрана оптуженог у директној супротности са видео снимком инкриминисаног догађаја, на ком се јасно види кретање оптуженог као и положај оштећеног и оптуженог пре и у току испаливања пројектила. С обзиром на изнето, предложила је суду да оптуженог Конатара огласи кривим за извршење кривичног дела из чл.113 КЗ у вези чл.30 КЗ у стицају са кривичним делом из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ.

Адвокат Мирослав Ђорђевић је у завршеној речи навео да је предметном догађају претходила рекреативна утакмица на којој су инцидент изазвали млађи људи односно присталице супротне екипе међу којима је био и оштећени због чега је оптужени, као капитен, својим играчима рекао да утакмицу неће наставити, након чега је "у очигледном бесу напустио балон", што се види на видео снимку. Наведено по њему указује да је оптужени "да је у том моменту хтео да се освети оштећеном када је видно био у већем стању беса и јарости и да је

имао пиштољ како тврди тужилац, логично, да не би напустио место догађаја". Неспорно је да се оптужени након извесног времена вратио, у вези са чим је бранилац даље навео да његова одбрана логична и потврђена исказима сведока - да је позван да се врати да као капитен регулише обавезу плаћања према организаторима. Очигледно је да се оптужени када се враћао ишао стазом која је једини пут до свлачионице и до бифеа у ком су седели организатори, а која пролази иза задње трибине те да је изненада уочио оштећеног "на шта му пажњу скрећу повици: ево га долази". На видео снимку, а и према наводима оптуженог и оштећеног, оштећени је у том моменту био на рубу трибине, која је очигледно виша од стазе којом се кретао оптужени. Када су се њих двојица нашао на блиском одстојању, оштећени скаче или закорачује са трибине и то се догађа у моменту када је дошло и до пуцња. Како се радило о делићима секунде, то је немогуће утврдити да ли је оштећени био у скоку или је већ закорачио на травнату површину али је несумњиво био у покрету, што несумњиво произлази из [REDACTED] балистичког налаза. "Околност да је до повреде дошло у пределу где је улазна рана, не указује на намеру оптуженог да га у том делу тела погоди али несумњиве односно утврђене околности да је рука оптуженог и пиштољ у тој руци био у положају надолу и да је устрелни канал одзго на горе под оштрим углом од напред па уназад, указује да је очигледна намера оптуженог била да пуца наниже у односу на тело, које се у делићу секунде пре тога налазило на рубу трибине тј. на вишем нивоу". Налаз др Чедо Миљевића да је оптужени био у стању беса и страха, потврђује одбрану оптуженог да је до повређивања дошло ситуационо односно без намере да оштећеног лиши живота. Да је оптужени имао намеру да лиши живота оштећеног, онда би при њиховом блиском растојању од метар највише два, које се умањује и тиме што је оптуженом рука била испружена, положај његове руке био другачији, "цев пиштоља усмерена на горњи део тела, а не наниже". Имајући у виду све наведено бранилац је навео да се у ситуацији када је оштећени задобио повреде опасне по живот, а нема доказа да је оптужени извршио кривично дело из чл.113 КЗ у вези чл.30 КЗ, у радњама оптуженог стичу елементи кривичног дела тешка телесна повреда из чл.121 ст.2 КЗ у вези са чим се позвао на пресуду Апелационог суда у Београду Кж1.5595/10 од 28.10.2010. године. Даље је навео да сматра да у конкретном случају кривично дело из чл.348 КЗ конзумирано тежим кривичним делом односно да је у конкретном случају реч о привидном идеалном стицају. У вези с изнетим бранилац се позвао на наводе пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1.163/12 од 29.09.2010. године у којој се наводи "уколико је кривично дело недозвољено држање и ношење оружја послужило за извршење кривичног дела убиство у покушају, тада постоји привидни идеални стицај кривичних дела" као и на наводе пресуде Вишег суда у Краљеву К.бр.12/13 од 02.04.2013. године, у којој се наводи да "ако је оружје понето са намером да се тим оружјем изврши дело онда постоји привидни идеални стицај кривичних дела односно теже кривично дело конзумира лакше". Коначно бранилац је истакао да суд приликом одмеравања кривичне санкције треба да цени то што је оптужени неосуђивано лице, породичан човек, затим то што је пред судом од почетка био искрен, што је показао кривицу и кајање, што је његова урачунљивост била умањена али не битно и то што се оштећени није придружио кривичном гоњењу, а што су по мишљењу браниоца особито олакшавајуће околности на основу којих се казна може ублажити.

Оптужени Зоран Конатар се придружио наводима завршне речи свог браниоца. Поновно је да му је жао и да није хтео да убије оштећеног мада је био бесан, да је урадио шта је урадио и да је свестан да ће и он и његова породица због тога испаштати.

Суд је у доказном поступку на главном претресу саслушао оптуженог и испитао сведока-оштећеног [REDACTED] сведоке [REDACTED] сталне судске вештаке проф.др Зорана Станковића и Милана Куњачића и на сагласан предлог странака извршио увид у следеће писмене доказе: извештај из КЕ за оптуженог, потврде о привремено

одузетим предметима Одељења за сузбијање крвних и сексуалних деликата од 30.04.2017. године, извештај о форензичком прегледу лица места Одељења за оперативну криминалистичку технику бр.уписника Д.3485/17 бр.кт.уписника 100-1112/2017 од 01.05.2017. године, од 12.05.2017. године, записник са утакмице "Гаучоси" и "24" од 30.04.2017. године, записник о претресању опреме на којој се чувају електронски записи Одељења за електронски надзор ССИМ 03/02/9 бр.374/17 од 30.05.2017. године и извештај о претресу истог одељења од 31.05.2017. године, налазе и мишљења Биолошког факултета Универзитета у Београду од 19.06.2017. године и 14.07.2017. године, медицински документацију за општ. ██████████ из Клинике за ургентну хирургију УЦ КЦС за период од 30.04. до 19.05.2017. године, заједнички налаз и мишљење сталних судских вештака проф.др Зорана Станковића и дипл.физ.хем.Милана Куњадића од 11.08.2017. године, налаз и мишљење сталног судског вештака проф.др Зорана Станковића од 11.08.2017. године, налаз и мишљење сталног судског вештака др Челе Миљевића од 16.07.2018. године, извршио увид у исказе сведока ██████████ и ██████████, оба са записника о испитивању сведока од 19.07.2017. године, сведока ██████████ са записника о испитивању сведока од 02.08.2017. године, ██████████ са записника о испитивању сведока од 07.08.2017. године, сведока у те је оценом доказа у складу са чл.16 ЗКП, утврдио чињенично са стање као у изречи пресуде.

Из извештаја о форензичком прегледу лица места Одељења за оперативну криминалистичку технику бр.уписника Д.3485/17 бр.кт.уписника 100-1112/2017 од 01.05.2017. године, утврђено је да су током криминалистичкотехничке обраде лица места у ул.Ђердапској бр.10, у дворишту поред балона за мали фудбал "Златна лопта" и испред кафића, који се налази у саставу наведеног објекта, пронађени и фиксирани следећи трагови:

- траг бр.1 - једна мунџијска чаура, која је затечена на земљаној површини на растојању 1,79 m десно од бетонске стазе која води до кафића (посматрано у правцу кафића) и 3,50 m од наведеног кафића,
- траг бр.2 - једна паклица цигарета, црвене боје, марке Winston, са 19 цигарета, која је затечена на травнатој површини на растојању 0,40 m десно од наведене бетонске стазе и 8,80 m од кафића,
- траг бр.3 - једна мунџијска чаура, која је затечена на травнатој површини на растојању 0,60 m лево од бетонске стазе и 7,90 m од кафића.

У извештају је констатовано да су тестови на присуство барутних честица узети са обе шаке ██████████ са обе шаке ██████████ са обе шаке оштећеног ██████████ од ког су узети узорци подиокатног садржаја, као и гардероба односно један тамно сиви џемпер, светло плава мајица и сиве фармерке.

Из налаза и мишљења Биолошког факултета Универзитета у Београду од 19.06.2017. године и 14.07.2017. године, утврђено је да алели из неспорног ДНК узорка оптуженог Зорана Копагара одговарају алелима који се појављују у ДНК профили узрока који је изолован са једне од чаура са лица места, при чему је констатовано да одређени број алела и недостаје, што може бити последица чињенично мале количине ДНК матријала. Такође, утврђено је да је на основу обављене статистичке анализе, закључено да се са веома снажном сигурношћу може указати на допринос оптуженог предметном трагу али су претходно наведена ограничења која су последица могућег испидања алела услед мале количине ДНК матријала.

Из заједничког налаза и мишљења сталних судских вештака проф.др Зорана Станковића и дипл.физ.хем.Милана Куњадића од 11.08.2017. године, утврђено је да је оштећени [REDACTED] [REDACTED] по пријему у Ургентни центар КЦС хитно оперисан као и да је његова повреда приликом пријема у УЦ КЦС описана као устрелна рана у пределу леве стране грудног коша и трбуха, шок због наглог губитка велике количине крви, излив крви у трбушну дупљу и оштећење слезине, желуца и III и IV сегмента јетре пројектилом испаљеним из ватреног оружја.

Рана у пределу леве стране грудног коша и трбуха, испод левог пазуха, у висини IX међуребарног простора и леве пазушне линије, описана од стране лекара при пријему у УЦ КЦС, представља улазни отвор устрелине, која је панета дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја са блиског растојања, чије се дно у виду канала са правцом пружања пут назад, паниже и у десну страну, наставља кроз: кожу, поткожно меко ткиво, мишиће IX међуребарног простора, слезину, предњи зид тела желуца, трећи и пети сегмент ткива јетре, где се највероватније у простору трбушне дупље канал ране и завршава. Судски вештак је у налазу напоменуо да се из медицинске документације УЦ КЦС, која је здружена списима, не може са сигурношћу утврдити да ли је током операције оштећеног, извађен пројектил из тела.

У време наношења устрелне ране, повредилац и повређени су стајали на две подлоге између којих је удубљење у виду канала с тим да је повредилац био у усправном положају тела, док се повређени налазио у јаче повијеном положају, окренут својом предње-левом, више бочином страном тела, према предњој страни повредноца. У време наношења, предметна повреда је представљала тешку телесну повреду опасну по живот, због наглог губитка велике количине крви из расцепа слезине, желуца и јетре и раскиданих крвих судова дуж канала устрелне ране. У налазу је даље наведено да током болничког испитивања и лечења на органима, ткивима и крвним судовима оштећеног, нису регистроване телесне аномалије, дуготрајна обољења и дегенеративне промене које би имале утицаја на настајање и квалификацију регистрованих повреда. Према оштећеном су током хоспитализације, према наводима налаза, предузете хируршке, као и друге медикаментозне и превентивне мере лечења (надокнада изгубљене крви, антибиотска, аналгетска и друга симптомска и потребна терапија), које су биле адекватне, правовремене и засноване на општеприхваћеним медицинским доктринарним ставовима за лечење регистрованих повреда.

У делу у ком је изнет балистички налаз и мишљење, наводи се да се на основу проналаска две чауре на лицу места, које су означене као трг бр.1 и бр.3, закључује да је критичном приликом употребљен малокалибарски пиштољ, калибра 22 LR (5,6mm), чију марку и модел пиштоља из ког је извршено испаљивање није могуће одредити. Даље је наведено да се у телу оштећеног задржао пројектил, за који нема података да ли је извађен из тела или евентуално вештачен. Други испаљени пројектил није пронађен нити је идентификовано место где је ударио. Судски вештак Куњадић је даље навео да малокалибарски пиштољ користи стандардни метак калибра 22 LR. Ради се о метку који има ивично паљење чија маса (олово) износи 2,6 gr, док је брзина пројектила је око 330 m/sec и има енергију од око 141 J. Иако са релативно малом енергијом, пројектил је због своје конструкције релативно пробојан али не може да пробије тело. Како у списима предмета нема извештаја о прегледу одеће оштећеног, то се о даљини пуцања није могуће сасвим прецизно изјаснити међутим увидом у снимак сигурносних камера, види се да је испаљивање извршено са блиског растојања. Испaljивање је извршено усмеравањем пиштоља према телу оштећеног, који се налазио јако пут унапред повијеном положају и који је у том моменту био у покрету. Путања пројектила је била усмерена надоле. На главном претресу од 27.11.2018. године, судски вештаци су остали при датом налазу и мишљењу. Одговарајући на постављена питања председника већа

и браниоца, судски вештак Милан Куњадић је изјавио да не може поуздано да се изјасни који пројектил је погодни оштећеног односно да ли је га је погодни први или други пројектил, а све из разлога јер су оба пројектила испалена у кратком временском интервалу. Према ономе што је уочио на репродукованом видео снимку критичног догађаја, вештаку Куњадићу је неспорно да је растојање између цеви пиштољ и тела оштећеног било мало, не веће од метар-два. Такође, на снимку се према Куњадићевим речима, види да је у тренутку када је пиштољ окренут ка телу оштећеног, оштећени левом ногом закорачио на травнату површину.

Из налаза и мишљења сталног судског вештака др Чедо Миљевића од 16.07.2018. године, утврђено је да оптужени Зоран Конагар не болује ни од каквог психичког обољења или поремећаја као и да не користи психоактивне супстанце. У мишљењу је даље наведено да би уколико би суд прихватио одбрану оптуженог о понашању оштећеног критичном приликом, произлазило да је оптужени био уведен у стање страха и јарости умереног интензитета у ком стању су његове способности да схвати значај својих поступака и да контролише своје поступке, биле смањене али небитно. Судски вештак даље у мишљењу наводи да је у погледу постојања патолошког афекта потребно подсетити да је афекат интензивно стање осећања, од тренутка до тренутка, који се мења као одговор на различите ситуације и објекте, лако је уочљив и може се опсервирати због изражајности и телесних манифестација. Укључује осећања као што су бес, страх, узбуђење. Афекти ремете све психичке функције (свест, логично мишљење, опажање, памћење, вољу) и испољавају синтимно (психички садржаји под дејством општег расположења) и кататимно дејство (мишљење је под утицајем једне идеје, чврсто везане са афектом). Са друге стране патолошки афекат је екстремно изражена патолошка раздражљивост са упадљивим нескладом између стимуланса и реакције. Особа реагује изузетно бурно, неадекватно, са јасном несразмером између стимуланса и емоционалног реаговања, без латентног периода, са великим моторним пражњењем ("реакција кратког споја"). Патолошки афекат, према датом мишљењу, утиче на стање свести у смислу сужења свести, са делимичном амнезијом и јавља се код епилепсија, нитоксикација, неких поремећаја личности. Судски вештак је након свега напред изнетог, анализирајући ситуацију (оптужени је био у стању беса и страха услед понашања навијача али је изашао из балона за фудбал, отишао у кола и 10 минута био у њима па се потом вратио и видео оштећеног који са трибине креће ка њему) и његов јасан исказ ("нисам хтео ни да га раним, а камоли да га убијем, само сам хтео да га уплашим, пуцао сам у земљу") те јасно очувано памћење за предметни догађај, закључио да је јасно да патолошки афекат поменутом приликом није постојао.

Из записника о претресању опреме на којој се чувају електронски записи Одељења за електронски надзор ССИМ 03/02/9 бр.374/17 од 30.05.2017. године и извештаја о претресу Одељења за електронски надзор ССИМ од 31.05.2017. године, утврђено је да је лице места покривено камерама бр.1, 2, 3 и 4, да је критични догађај снимљен и да су суду достављени видео записи од 30.04.2017. године за период од 19.00 часова до 21.00 час и то на укупно четири DVD-R, који су здружени списима и репродуковани на главном претресу.

Сведок-оштећени [REDACTED] је у истражном поступку 19.07.2017. године, изјавио да је да је 30.04.2017. године око 20,30 часова, са девојком [REDACTED] био у школском дворишту ОШ "Душан Дугалић" у балону за мали фудбал, гледали су утакмицу коју су играли његови другари. Током утакмице је дошло до вербалног сукоба између играча супарничких тимова што је довело до тога да су гледаоци са трибина, међу којима и он, устали и почели да добацују играчима да играју фудбал. Због те свађе која је избила на терену, меч је прекинут. У једном моменту чуо је како му се неко са леђа обратио речима "Мали дођи сад да ти кажем нешто". Објаснио је да је у том моменту он стајао на трибинама, које су иначе мале и налазе

се одмах до терена. Када се окренуо видео је човека у мраку, размакнуо је неку зелену завесу и кренуо корак или два ка том човеку и у том моменту је одједном зачуо пуцањ. У тренутку када је зачуо други пуцањ већ је скоро цео био окренут ка том човеку. Тај други метак га је погодио, осетио је бол у пределу груди. Покушао је да побегне до места на ком је претходно стајао међутим, одмах је пао. Својој девојци, која је била поред њега, рекао је да позове Хитну помоћ. Даље је објаснио да није видео ни лице човека који је пуцао у њега нити је видео ништољ јер се све одиграло у делићу секунде. Када је пуцао на њега били су на удаљености од нека три-четири метра. Сећа се једино да је тај човек носио црну дуксерицу или црни прелук и да је можда био виши од њега. Након што му је предочен снимак сигурносних камера са лица места (са назначеним временом 20:34:28 h), оштећени је изјавио да је тек на снимку видео колико су нападач и он били близу један другог наводећи даље да уопште није имао представу да су били тако близу један другог. Можда је након првог пуцања кренуо да силази односно није сигуран да ли је искорачио и сишао, не може да се сети. Мисли да је његова девојка стајала са његове леве стране али се она не види на снимку сигурносних камера који му је показан. Након што је снимак поново пуштен, оштећени је изјавио да мисли да је на фотељи са његове десне стране седео [REDACTED] са [REDACTED] десне стране [REDACTED]. Не може да се изјасни ко је момак у зеленој мајици или дуксерици који се први окренуо ка нападачу. Одговарајући на питања браниоца, сведок-оштећени је изјавио да су током сукоба између играча супарничких тимова, гледаоци са трибина ушли на терен, то је и он урадио и на терену се расправљао са играчима. Даље је објаснио да након прекида меча није све време био на трибинама, већ је одлазио и до кафића и до свлачионице да види шта се дешава јер је неко рекао да може да дође до озбиљнијих проблема или неке туче тако да је ишао околу да види да ли се нешто дешава. Лекарска помоћ му је указана у Ургентном центру где је око три недеље био на лечењу. Истакао је имовинскоправни захтев који није определио. На главном претресу од 28.06.2018. године, сведок-оштећени је изјавио да су свему остаје при датом исказу након чега је без законског разлога одбио да сведочи из којег разлога га је суд казнио у складу са чл.101 ст.2 ЗКП.

Сведок [REDACTED] је у истражном поступку 19.07.2017. године, изјавила да је критичног дана са дечком [REDACTED] била у балону за мали фудбал и гледали фудбал који су играли другаре њеног дечка из основне школе. На трибинама су са њима били [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] девојка [REDACTED] и још неко друштво. У једном моменту судија је свирао фаул за противничку екипу због чега је неки човек почео да се расправља са судијом на шта му је [REDACTED] добацио "дошао си да играш фудбал, шта се свађаш?!". Тај човек који је почео да се расправља са судијом имао је око 35-40 година, био је висок, крупнији и имао тамнији тен. Након тих [REDACTED] речи тај човек је кренуо ка [REDACTED] а потом и [REDACTED] њему, међусобно су се псовали али су убрзо притрчали момци из обе екипе и раздвојили их. Меч је прекинут након чега је тај човек пришао [REDACTED] и унео му се у лице. [REDACTED] и она су се тада налазили на трибинама али она није чула шта је тај човек тада рекао [REDACTED] на ко је стајала до њега јер је била велика бука. Колико се сећа [REDACTED] је све време био на трибинама мада је можда у неком моменту док је она причала са [REDACTED] и отишао са трибина. Видела је тренутак када је тај човек који се обраћао [REDACTED] отишао са терена. Након тога [REDACTED] је пришао неки старији човек од око [REDACTED] био је низак и ћелав али је имао реп и рекао му "ајде мали иди кући, он је луд, иди кући". [REDACTED] му је рекао да неће да иде кући. Мисли да је прошло 15-20 минута када је зачула два пуцања, један за другим. Није видела ко је пуцао. Погледом је потражила [REDACTED] да види где је, а онда га је видела негде са своје леве стране. [REDACTED] је позвао руком да дође, након чега је пробала да га одведе до његовог очуха који је био у кафићу који се налази у склопу тог балона. Након што јој је предочен видео снимак сигурносних камера, сведок је изјавила да је човек који је пуцао у њеног дечка, човек који се током меча сукобио са [REDACTED] и уносио му

се у лице. Препознаје га по физиономији и грађи као и гардероби јер је био исто обучен с тим што претходно док су се свађали није носио прслук који носи на снимку. Потпуно је убеђена да је то тај човек. Поред њега, на снимку је препознала свог дечка и [REDACTED] који на снимку седи на фотељи са леве стране сунцобрана. Она се на снимку не види јер се налазила иза цираде са [REDACTED] леве стране, док је [REDACTED] стајала са њене леве стране. На главном претресу од 28.06.2018. године, сведок је у свему остала при датом исказу.

Сведок [REDACTED] је у истражном поступку 19.07.2017. године, изјавио да је 30.04.2017. године, са другарима [REDACTED] и ошт [REDACTED] гледао утакмицу између момака са Врачара и старије скипе "Гаучоси". У једном моменту због неког фаула дошло је до расправе и утакмица је прекинута. Они су са трибина викали и тражили да се утакмица настави након чега је дошло до расправе између [REDACTED] и неког човека из супротне екипе, који је имао око [REDACTED] година и носио бели дрес "Реала". Њих двојица су се расправљала и псовала, имали су само вербални конфликт, а они су их раздвајали јер су у том моменту сви били на терену. У једном моменту тај човек је отишао тако да је утакмица прекинута, а они су остали на трибинама јер нису знали да ли ће се меч наставити или не. После неког времена чуо је нешто у смислу "дођи, где си" и када се окренуо видео је тог човека како се креће ка [REDACTED] и [REDACTED] ка њему. У том моменту видео је како тај човек колико му се чини, иза леђа извадио пиштољ и испалио два хица у [REDACTED] правцу. Након првог хица су залегли, а након тога су пришли [REDACTED]. Поводом питања браниоца објаснио је да су се његово друштво и он, када су викали и добащивали, фактички обраћали судији. Објаснио је да трибине и терен дели преграда висине око 1 m, коју су неки из њиховог друштва прескакали док су други на терен ушли кроз врата. Након што му је предочен видео снимак на ком је забележен инкриминисани догађај, сведок је изјавио да на снимку препознаје и оштећеног и мушкарца који се пре тога на терену посвађао са оштећеним. Такође, сведок је на снимку идентификовао и самог себе обзиром да се како је навео на снимку види да има браду и да седи са леве стране сунцобрана. Навео је и да мисли да је момак у зеленој мајши, [REDACTED]

Сведок [REDACTED] је у истражном поступку 19.07.2017. године, изјавио да је критичног дана дошао по позиву оптуженог да би одиграо утакмицу за његову скипу. Током утакмице је у једном тренутку дошло до конфликта између оптуженог и судије око свирања неког фаула због чега су играчи са трибина прво почели да добацују, а након тога су почели да улазе на терен. Реч је о момцима од око [REDACTED] година, било их је сигурно 20-ак. Мисли да су ти момци били под дејством алкохола, у сваком случају били су агресивни. Један од тих момака који су сишли на терен је касније повређен односно тај момак је у једном моменту Зорану рекао "јебаћу ти мајку шиптарску, црногорску". Видео је да су те речи погодиле Зорана. У сваком случају сви су се умешали да би их раздвојили, дошли је до неког међусобног кошкања са обе стране, било је грубих речи и псовки али нико није ни могао да претпостави да ће касније доћи до тога до чега је дошло. Зоран је у једном моменту отишао са терена, гледаоци су се вратили на трибине, а они су остали на терену да би видели да ли ће се утакмица наставити. Након неких 20-ак минута зачуо је два, а можда и три хица чији звук је долазио из правца улаза у балон где је била отворена цирада испод које су биле трибине. Како су на терену били упаљени рефлектори и како је део из ког је чуо хице био у мраку, није успео да види шта се догађа. У сваком случају чим су чули хице побегли су у свлачоницу у коју је у једном моменту ушао неко од противничких навијача и питао их "где живи тај Зоран, ако не кажете сад ћемо да вас бијемо". Изашли су из свлачонице да би видели шта се догађа тако да је тада видео да је тај дечко повређен. У првом моменту је помислио да је тај дечко повређен гуменим метком јер је то неко изговорио, а и рана је била мала "као убој

комарца". Том дечку је била задигнута мајица тако да је видео ту повреду. Убрзо након тога на лице места су стигли полиција и Хитна помоћ. Мисли да су Зорана од раније "узели на зуб" јер је чуо да је између њега и неких момака са Чубуре раније било проблема исто око неких фаулова.

Сведок [REDACTED] је у истражном поступку 02.08.2017. године, изјавио да је критичне вечери играо за тим "Гаучоса" за који је играо и оптужени Зоран Конатар. Те вечери су играли утакмицу за прво место. Иначе, кад год би се играло финале постојале би мале тензије али све то је било нормално и није излазило из спортских оквира. Мисли да се играо седми минут утакмице када је судија свирао фаул након чега су навијачи супарничког тима "24" ушли на терен. На терен је ушло сигурно 10-ак момака који су почели су да псују и вређају играче његовог тима. Колико је видео на терену није било никаквих физичких обрачуна већ само тешких речи и вређања али због свега тога утакмица је прекинута. Чуо је како Зоран у једном моменту изговара "само нешто да му кажем" у вези са чим је даље изјавио да мисли да је Зоран хтео неком доста млађем момку да каже да се смири али на крају није чуо да ли је то и урадио. По његовој процени ти младићи који су ушли на терен, били су или пијани или дрогирани, у сваком случају били су агресивни. Када је утакмица прекинута половина играча "Гаучоса" је отишла у свлачионицу, док је друга половина остала на терену у нади да ће се све средити и да ће се утакмица наставити. Није видео где је Зоран. Након неких 10-15 минута чуо је два пуцња међутим како је био код гола на терену, није видео ко је пуцао већ је једино могао да оцени да су пуцњи долазили из правца дела трибина на којој су седели момци који су претходно улазили на терен и вређали их. Није видео да ли је неко повређен, само је видео да су сви са трибина почели да беже. Поводом питања заменика јавног тужиоца, изјавио је да није видео да се Зоран са неким конкретно свађао јер као што је већ објаснио, више њих је ушло на терен тако да се створила гужва у којој су се сви међусобно свађали и викали. На питање браниоца одговорио је да је чуо да је неко од тих момака рекао Зорану нешто у стилу "јебаћу ти матер, попуши ми курац" али није видео ко му је то рекао. Објаснио је да је закључно да су те речи биле упућене Зорану јер је Зоран претходно рекао "само нешто да му кажем". Након свега тога са остатком екипе отишао је у свлачионицу у коју је у једном моменту ушао момак који је играо за супарничку екипу и рекао им "не излазите одавде, све ћемо да вас побацимо", а убрзо затим дошла је полиција. Такође, у исказу је навео да је свака екипа имала своју свлачионицу, да се свлачионице закључавају и да се свака утакмица плаћа на крају меча. С обзиром на све што се десило те вечери, предметна утакмица није ни плаћена односно он лично је дао 350.00 динара голману јер му је он то тражио. Иначе, Конатар је капитен "Гаучоса" тако да обично на крају утакмице њему дају новац којим он плати терен.

Сведок [REDACTED] је у истражном поступку 07.08.2017. године, разлог прекида утакмице и улазак навијача на терен, међу којима је био и он, описао као и сви остали испитани очевидци догађаја. Описујући даља догађања од те вечери, сведок [REDACTED] је навео да је седео на трибинама, да је [REDACTED] тајао до њега и да је у једном моменту са леђа чуо два пуцња која су му више личила на пуцање петарди. Окренуо се међутим није видео ко је пуцао, видео је само силуету мушкарца али није му видео лице јер је настала хаотична ситуација и људи су почели да беже. Видео је како је [REDACTED] једном моменту почео да се склања тако да му је пришао и тек тада је видео да је [REDACTED] повређен односно [REDACTED] му је рекао да је упуцан. На [REDACTED] није видео крв али је видео улазну рану која се налазила са леве стране тела бочно, испод ребара. Након што му је пуштен снимак критичног догађаја, сведок је изјавио да се на снимку види како он седи на црвеној столици, до које се са леве стране налазио [REDACTED] који је стајао. Мисли да се на снимку са његове десне стране налазио [REDACTED] за ког се на снимку види да је пао са столице. Не препознаје остала лица која се виде на

снимку. Поводом питања браниоца изјавио је да није видео да се Андреј те вечери са неким посебно расправљао, као што је већ навео дошло је до опште свађе, сви су викали и вређали се.

Сведок [REDACTED] је на главном претресу од 02.10.2018. године, изјавио да оптуженог познаје јер тренира сина оптуженог у ФК "Црвена звезда", да се сећа да га је оптужени позвао да игра мали фудбал за његову екипу и да је он прихватио позив тако да је критичног дана дошао по позиву оптуженог. Пошто је био уморан рекао је оптуженом да ће мало да одседи на клупи да би се одморио. Играо се уобичајени мали фудбал, екипу је чинило пет играча и голман. У једном моменту судија је свирао пенал за њихов тим након чега је он ушао у игру и дао гол, након чега се утакмица наставила. Након пар минута судија је свирао фаул у корист супротне екипе због чега је на терен ушло око 15-ак момака са трбине и кренуло ка њима. Био је затечен јер се радило о најобичнијем турниру. Почели су да се повлаче у други крај терена када му је један од тих момака који су ушли на терен, пришао, ухватио за дрес и плунуо у лице. Пре тога тај момак га је вређао, псовао им је и оца и мајку. Њега је тада заштитио оптужени тако што је покушао да смири тог младића што је чинио само вербално односно говорио му је да се смири, да је то пријатељска утакмица и да све то нема смисла. Ти момци су буквално провоцирали инцидент али до тога није дошло. Чекао је да види да ли ће се утакмица наставити да би у моменту док је причао са судијом, чуо два праска која су звучала као пуцања петарди. У првом моменту није схватио шта се догодило, видео је да се оптужени држи за стомак након чега му је помогао да оде до кафића. Оптуженог није видео, не зна шта се дешавало непосредно пре пуцања нити је видео сам тренутак у ком је дошло до пуцање. Навео је да може да се захвали оптуженом јер је стао у његову заштиту и што је тог момка смирио јер би он у супротном вероватно другачије реаговао и направио још већи проблем. Одговарајући на питања браниоца, сведок је изјавио да је оптуженог упознао јер је тренер његовог сина годину и по дана наводећи даље да не може да објасни све то што се десило јер је оптуженог запамтио као изузетно часног и поштеног човека који води бригу о својој породици. Одговарајући на даља питања браниоца, сведок је изјавио да у понашању оптуженог никада није приметио ништа необично. Такође, навео је да екипа плаћале термине и да је оптужени као капитен био задужен да сакупи новац од њих и плати термин, што је требао да уради и критичног дана и "колико он схвата њега су након прекида и пошто је он отишао кући, звали да се врати да би платио термине", што је његова претпоставка јер оптуженог није видео ни када је отишао нити када се вратио већ је "све то чуо накнадно".

Налаз и мишљење сталног судског вештака др Чече Миљевића од 16.07.2018. године, налаз и мишљење сталних судских вештака проф.др Зорана Станковића и д-р физ.хем.Милана Куњадића, балистичара од 11.08.2017. године и њихова изјашњења са главног претреса, на које странке нису имале примедби, суд је оценио као јасне, аргументоване и дате према правилима струке, те је имајући у виду да је реч о судским вештацима са вишегодишњим искуством из области из којих су им вештачења поверена, у чију објективност и стручност није имао разлога да сумња, исте прихватио у целости. Остале изведене писмене доказе суд је такође прихватио с обзиром да су исти по оцени овога суда у свему прикупљени и обрађени у складу са законом прописаним поступком и овлашћењима органа кривичног гоњења.

Имајући у виду наводе одбране оптуженог Зорана Конатара који је признао извршење кривичног дела из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, а негирао извршење кривичног дела из чл.113 КЗ у вези чл.30 КЗ, суд је оценио да су у погледу предметног кривичног дела, чију правну квалификацију је оптужени оспоравао, фактички били неспорни место и време извршења

дела, начин izvrшења односно употребљено средство izvrшења и vrста повреде, механизам настанка повреде као и локализација повреде коју је задобио оштећени [REDACTED]. Дакле, спорна је била правна квалификација будући да је одбрана тврдила да оптужени није извршио кривично дело из чл.113 КЗ у вези чл.30 КЗ већ кривично дело из чл.121 ст.2 у вези ст.1 КЗ, што суд није прихватио.

Наиме, разматрајући наводе одбране оптуженог самостално, а потом и у вези са изведеним доказима, суд је имао у виду да је током поступка било неспорно да је критичног дана екипа "Гаучоса", чији капитен је био оптужени Зоран Конатар, од 20:00 h играла утакмицу против екипе "24", које је дошао да подржи и гледа оштећени Андреј Пешић.

Даље, суд је са видео снимака сигурносних камера (камере бр.1 и бр.4) утврдио да је оптужени Конатар на лице места дошао око 19,32 h, да је око 19:47 h изашао на терен као и да је оштећени [REDACTED] са девојком, овде сведоком [REDACTED], дошао да бодри своје пријатеље из екипе "24", око 19:56 h.

Након што је утакмица почела у 20:00 h, фудбалски судија је досудио пенал у корист "Гаучоса" из ког су они потом постигли гол, а пар тренутака касније досудио је фаул у корист супротне екипе тј. "24", што је оптуженог, како сам наводи "разбеснело".

Такође, према наводима оптуженог и свих испитаних сведока, такве одлуке фудбалског судије изазвале су реакцију момака, који су као и оштећени бодрили екипу "24" са трибине (коју покрива камера бр.1 сигурносна камера), због чега су са трибина ушли у терен. Улазак оштећеног [REDACTED] на трибина на терен, а након њега и осталих момака, јасно се види на снимцима сигурносне камере бр.1 (почев од 20:16:59 h) у вези са чим је суд ценно исказ сведок [REDACTED] и [REDACTED].

Наиме, из исказа наведених сведока сасгласно произлази да су оптужени и оштећени, након што је оштећени са осталима ушао на терен, међусобно имали вербални сукоб, који је био праћен псовкама са обе стране, што је даље суд ценно у вези са тим да се на видео снимку (са камере бр.1 од 20:18:08 h) јасно види како оштећени нешто добацује (док се налази на терену, поред ограде (иза које су трибине на којима је претходно био) и да га остали који су подрили екипу "24", задржавају код те ограде и очигледно физички спречавају да се не оде поново дубље у терен ка особи којој добацује.

Ценећи наводе сведока [REDACTED] и [REDACTED] о вербалном сукобу оптуженог и оштећеног у вези са чињеничним стањем које је забележила сигурносна камера бр.1, које их на логичан начин употпуњује и потврђује, суд је њихове исказе прихватио. С обзиром на изнето суд је оценио да су доказани наводи оптужнице на околност постојања вербалног сукоба између оптуженог и оштећеног из ког разлога није прихватио одбрану оптуженог Конатара у делу у ком је навео да са оштећеним није имао било какав контакт или сукоб односно да му је једино остало у сећању да је оштећени био "најбучнији" током инцидента које је изазвало суђење и улазак "навијача" на терен.

Наиме, суд је оценио да је оптужени Конатар одбрану конципирао на изнет начин са циљем да ублажи своју одговорност обзиром да је покушао да искључи постојање преликтивног конфликта са оштећеним, а тиме и мотив за даље радње које је предузео, што суд није прихватио јер претходно ценећи докази побивају његову одбрану.

У вези са изнетим суд је даље имао у виду да је сведок [REDACTED] који је те вечери играо за екипу "Гаучоса", навео да су псовке које је оштећени упутно, погодиле оптуженог, а са тим у вези и наводе оптуженог да га је суђење "разбеснело", што је ценећи вербални конфликт оптуженог и оштећеног, суд разматрао и у вези са видео снимцима сигурносне камере бр.1 и бр.2, на којима се јасно види да оптужени ужурбано и љутито напушта балон (камера бр.2 од 20:20:20 h и камера бр.1 од 20:20:23 h) и да је младићима који су бодрили екипу "24" у одласку евидентно нешто добацио јер се јасно види да током његовог проласка (стазом која пролази иза трибине) окреће главу ка трибини и да се након тога сви који су стајали на трибини окрећу ка стази којом он пролази (претходно су леђима били окренути стази и гледали у терен).

Такав одлазак оптуженог са терена и из балона, непосредно након вербалног конфликта са оштећеним (2-3 минута након сукоба), по оцени овог суда био је проузрокован управо конфликтом са оштећеним, који је по оцени суда такође био и разлог његовог повратка у 20:34 h и вршења дела из чл.113 КЗ у вези чл.30 КЗ, које му је стављено на терет.

Суд дакле оцењује да се оптужени вратио на лице места управо са намером да се разрачуна са оштећеним те с тога није прихватио његову одбрану да се вратио само да би платио закуп терена односно да није имао намеру да изврши дело из чл.113 КЗ и да је испаливањем пројектила хтео да се одбрани и само заплаши оштећеног.

Наиме, суд је оценио да се не могу прихватити наводи завршне речи браниоца - да наводе одбране оптуженог о плаћању термина, потврђују искази испитаних сведока с обзиром да одбрана није именовала нити предложила као сведока саиграча који је наводно позвао оптуженог да се врати у балон да би платио закуп термина, што је један од разлога који његову одбрану у овом делу чинио неубедљивом. Поред тога суд је даље ценио да је оптужени изјавио да је када се наводно вратио да би платио термин, оштећени први кренуо ка њему, да је "стекао утисак да оштећени хоће да га нападне" те да је оштећени у свему томе прескочио "мартинелу" и да је он након тога извадио пиштољ и испалио први пројектил, што суд није прихватио јер је са снимка камере бр.1 (у 20:34 h) јасно да је оптужени тај који се стазом креће креће ка позицији (ивица трибине) на коју ће (због његовог приласка) доћи оштећени, да оштећени при томе ништа не прескаче и да оптужени вади пиштољ из десног цела прелука чим долази у непосредну близину оштећеног (што се на снимку види према покрету руке оптуженог, ког камера у том моменту снима са леђа).

У вези са изнетим чињеничним стањем забележеним на снимку, суд је ценио и старосну разлику између оптуженог и оштећеног, као и њихову физичку конституцију (према којој је оптужени свакако физички супериорнији у односу на оштећеног), те је оценио да су потпуно неубедљиви наводи одбране оптуженог да је мислио да ће оштећени да га нападне и да је испаливањем пројектила хтео само да га заплаши, будући да кретање оптуженог критичном приликом и вађење пиштоља, ни на који начин не могу бити посматрани као свеукупна (офанзивна) одбрана од оштећеног.

С тим у вези суд је са посебном пажњом ценио и то што оптужени на главном претресу није умео да објасни из ког разлога је закључио да је оштећени кренуо да га нападне (пошто је изјавио да му оштећени тада није ни претио нити га псовао) и да поред тога није умео да објасни ни из ког разлога евентуално није пуцао у ваздух, уколико је вађење пиштоља и испаливање пројектила, како наводи, требало само да заплаши оштећеног.

Немогућност оптуженог да пружи објашњење за ситуацију која га је наводно испровоцирала да употреби ватрено оружје, додатно је искомпромитовало његову одбрану, коју је у даљем излагању побија снимак сигурносне камере бр.1.

Наиме, оптужни је изјавио да је након што је испалио први пројектил (за који наводи да је поодно оштећеног), испалио и други пројектил због тога што је оштећени "устао и поново кренуо ка њему", што једноставно није тачно јер се на снимку јасно види да се оштећени након испаливања првог пројектила, налази на ногама са телом у повијеном положају практично леђима (и делимично бочно) окренут ка оптуженом, да уопште не креће ка њему и да оптужени током удаљавања са лица места (и даље са блиског растојања) испалије други пројектил у правцу оштећеног.

Суд је дакле након што је размотрио све изнете околности, оценио да оптужени, како због својих година тако и због своје физичке конституције, није могао бити заплашен од стране оштећеног на начин на који је то у одбрани покушавао да прикаже, односно да оштећени није ни кренуо да га нападне и да је то био разлог због чега је на њега пуцао, већ је нашао да се оптужени на лице места вратио управо да би се разрачунао са оштећеним због вербалног сукоба који су имали 15-ак минута пре тога.

У контексту свега наведеног, наводе одбране да је оптужени хтео да заплаши оштећеног и да му је први метак испалио у "правцу његових ногу" али да је локализација устрелине била каква јесте јер је оштећени у том моменту кренуо да сиђе са ивице трибине на његову равни, суд није прихватио, због свих изнетих разлога. При извођењу наведеног закључка суд је посебно ценио и то што оптужени иако наводи да је први метак погоднио оштећеног (док оштећени наводи да га је погодио други метак), испалио и други пројектил у правцу оштећеног, који обзиром на позицију руке са пиштољем и бљеска услед испаливања (што се види на снимку камере бр.1), није испалио у правцу ногу оштећеног.

Наиме, уколико је оптужени наводно желео само да заплаши оштећеног, како је неубедљиво тврдио, онда је то обзиром на физичку конституцију оштећеног и његове године, оптужени свакако могао учинити и без употребе пиштоља и/или само показивањем пиштоља без испаливања пројектила и/или испаливањем пројектила у ваздух. Супротно поступање оптуженог, односно испаливање пројектила на оштећеног из непосредне близине (са 1-2 m растојања), а потом испаливање и другог пројектила у правцу оштећеног, који га (као ни било ко од осталих присутних) ни на један начин не угрожава, креће ка њему и сл., по оцени суда једино и искључиво указује на намеру оптуженог да оштећеног лиши живота те је с тога суд оценио као неосновану тезу одбране и наводе њихове завршне речи да се у радњама оптуженог Конатара стичу елементи кривичног дела из чл.121 ст.2 у вези ст.1 КЗ.

Имајући у виду све напред наведено, суд је након спроведеног доказног поступка и оцене доказа у складу са чл.16 ЗКП, оценио да су се у радњама оптуженог Зорана Конатара стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела убиство у покушају из чл.113 КЗ у вези чл.30 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, пошење и промет оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ које је оптужени извршио на начин ближе описан у изреци пресуде.

Приликом доношења одлуке, суд је имао у виду да је оптужени Конатар, који је признао извршење кривичног дела из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, које признање је потврђено балистичким вештачењем и стањем затеченим на лицу места, опширно покушавао да објасни порекло пиштоља односно разлоге због којих је критичног дана пиштољ носио са собом, у имену

прелука (и то све иако је кренуо на мали фудбал, а претходно одвезао малолетног сина на тренинг). Код наведеног, а имајући у виду да је питање својине предметног ватреног оружја без значаја за постојање и правну квалификацију кривичног дела из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, суд исте у погледу тог кривичног дела није посебно ценио али је нашао да су наводи одбране поводом изнетих околности исконструисани управо са циљем да се ублажи односно избегне одговорност за теже кривично дело из чл.113 КЗ у вези чл.30 КЗ, које је оптуженом стављено на терет. Наиме, суд није био склон да поверује наводима оптуженог да је практично заборавио, да је пиштољ његовог рођака из Црне Горе остао у прелуку те да је тако малолетног сина возио на тренинг са пиштољем у цепу и да је потом са тим пиштољем отишао и на мали фудбал обзиром да су такви наводи нелогични и то посебно уколико се има у виду да оптужени ни једног момента није објаснио када је наводно схватио да са собом све време носи пиштољ. При извођењу наведеног закључка суд је такође имао у виду и то да је оптужени на питање јавног тужиоца из ког разлога по повратку на лице места, пиштољ није оставио у ауту (уколико је већ схватио да је наводно заборавио да је пиштољ ставио у цеп прелука), дао одговор који је по оцени суда био потпуно неуверљив. Одлучујући као у изречи суд је дакле оценио да се не могу прихватити наводи одбране о постојању привидног идеалног стицаја између кривичних дела која су оптуженом стављена на терет. Наиме, имајући у виду да је радња кривичног дела из чл.348 ст.4 у ст.1 КЗ односно неовлашћено ношење пиштоља, у конкретном случају фактички предузета пре, током и након извршења кривичног дела из чл.113 КЗ у вези чл.30 КЗ, што несумњиво произлази из одбране оптуженог, то суд налази да у конкретном случају може бити реч само о реалном стицају, а не о привидном идеалном стицају како је то бранилац неосновано истицао у завршној речи.

Ценећи кривицу оптуженог у смислу одредби чл.22 и чл.25 КЗ, суд је посебно ценио налаз и мишљење судског вештака др Чедо Миљевића, те је несумњиво утврдио да је оптужени иако је био смањено урачунљив, био свестан радњи које је предузео и да је њихово извршење и хтео.

Наиме, суд налази да у конкретном случају околност да је оптужени у време извршења кривичног дела био смањено урачунљив, не искључује директан умишљај оптуженог у односу на кривично дело из чл.113 КЗ у вези чл.30 КЗ обзиром на то да су његове способности схватања значаја радњи коју предузима, као и могућност управљања поступцима, па самим тим и постојање психичког односа према учињеном делу, нису биле искључене, већ само смањене али не и битно. Дакле, суд налази да је оптужени Конатар свакако био свестан и знао да је пиштољ оружје велике повредне моћи чијом употребом се човек може лишити живота, па је с тога имајући у виду објективне околности конкретног случаја, а пре свега карактеристике употребљеног средства извршења тј. пиштоља, претходни вербални сукоб са оштећеним, међусобно близак положај у односу на оштећеног током испаливања два пројектила и локализацију устрелине, суд закључио да је умишљај и то директни, оптуженог био усмерен на лишавање живота оштећеног [REDACTED] последица није наступила јер је у конкретном случају смртни исход спречен благовременим и адекватним лечењем.

Такође, суд налази да је оптужени био свестан и знао како и под којим условима је грађанима дозвољено ношење ватреног оружја односно да не поседује одобрење надлежног органа у складу са Законом о оружју и муницији али је упркос томе критичног дана са собом носио малокалибарски пиштољ, калибра 22 LR (5,6 mm) из ког је испалио два пројектила на оштећеног [REDACTED], што његов умишљај у односу на кривично дело из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, опредељује као директан.

Одлучујући о кривичној санкцији коју ће применити према оптуженом Зорану Конатару суд је ценио све околности из чл.54 КЗ, које могу бити од утицаја, те је тако оптуженом као олакшавајућу околност ценио његов ранији живот односно чињеницу да је реч о човеку који до сада није осуђиван, затим чињеницу да је кривична дела која су му стављена на терет извршио у стању урачунљивости која је била смањена али не битно као и чињеницу да је отац двоје малолетне деце, која околност губи на значају уколико се има у виду да је покушао да изврши кривично дело из чл.113 КЗ односно једно од најтежих кривичних дела против живота и тела. Наиме, суд оцењује да породичне прилике оптуженог односно то што је у браку и имају двоје малолетне деце, не могу бити третиране као олакшавајућа околност на исти начин код свих кривичних дела, а посебно не код кривичних дела против живота и тела. Као отежавајућу околност суд је оптуженом ценио упорност у извршењу кривичног дела из чл.113 КЗ у вези чл.30 КЗ која се огледа у томе да се оптужени на лице места вратио са намером да се разрачуна са оштећеним због претходног и у суштини баналног вербалног сукоба као и његово понашање након извршеног кривичног дела односно чињеницу да је оптужени био недоступан органима кривичног гоњења све до 05.07.2017. године, као и то што је након бекства са лица места, средство извршења тј. пиштољ, како је само навео, расклопио и његове делове побацао на више различитих локација, што упућује на закључак да је покушавао да заматне трагове.

Имајући у виду све напред изнете околности и дајући им адекватан значај, суд је применом одредби чл.45 КЗ и чл.60 ст.1 КЗ оптуженом претходно за извршење кривичног дела убиство у покушају из чл.113 КЗ у вези чл.30 КЗ, утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) година, а за извршење кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ казну затвора у трајању од 2 (две) године, те га је даљом применом одредби чл.60 ст.2 КЗ и 63 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година, у коју казну му се има урачунати време проведено у притвору почев од 05.07.2017. године, када је лишен слободе па до 27.04.2018. године, време на издржавању мере забране напуштања стана почев од 27.04.2018. године до 22.05.2018. године, време проведено у притвору од 22.05.2018. године, па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција

Суд налази да је изречена кривична санкција потпуно сразмерна тежини извршених кривичних дела, степену кривице и личности оптуженог Конатара као извршиоца односно да је јединствена казна затвора у изреченом трајању, неопходна али и довољна да се оствари како општа сврха кажњавања из чл.42 КЗ, тако и сврха изрицања кривичних санкција из чл.4 ст.2 КЗ.

На основу чл.258 ст.4 ЗКП суд је оштећеног [REDACTED] упутио да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку будући да оштећени није определио ни основ ни висину истакнутог захтева те с тога подаци кривичног поступка нису пружали основ ни за потпуно нити за делимично пресуђење истог.

Суд је у складу са чл.262 ЗКП у вези чл.261 ЗКП оптуженог Зорана Конатара, обавезно да у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 134.479,68 динара, који укључује трошкове обављених вештачења и то трошкове балистичког вештачења дипл.физ.хем.Милана Куњадића у износу од 19.023,68 динара, трошкове судскомедицинског вештачења проф.др Зорана Станковића у износу од 26.578,00 динара, трошкове ДНК вештачења Биолошког факултета БУ у износу од 63.309,00 динара (45.324,00 динара и 17.985,00 динара), трошкове неуропсихијатријског вештачења др Чедо Милевића у износу од 18.735,00 динара као и приступ судског вештака проф.др Зорана

Станковића на главни претрес у износу од 6.834,00 динара. Такође, суд је оптуженог обавезао поред напред наведеног износа, суду плати и паушал у износу од 10.000,00 динара, чију висину је суд одмерио на основу трајања и сложености предметног кривичног поступка.

Из свих изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар
Јелена Радовановић

Председник већа-судија
Зоран Ђорђевић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове пресуде дозвољена је жалба Апелационом суду у Београду у року од 15 дана од пријема писменог преписа исте, а преко овога суда.